

32. nap: Csütörtök – Megbocsátás a házasságban

Isten szeretetét nem a hibátlansággal lehet kiérdemelni, hanem ajándékba kapjuk és a gyermeki lelkülettel tudjuk leginkább befogadni. Ezt közvetíthetjük egymásnak a házasságban is.

Az Atya, a Fiú és a Szentlélek nevében. Ámen.

Tudatosítsuk, hogy Isten szerető jelenlétében vagyunk. Engedjük közel Őt a mai imádságban. Tartsunk most egy perc csendet. [...Csend...] Imádkozzunk Isten áldásáért házastársunkért, magunkért, gyermekeinkért és a házaspárokért és családjaikért, akikkel közösen vagyunk ennek a lelkigyakorlatnak az útján.

Hatalmadra, jóságodra építetek, gyermek szívvel, bizalommal mély hitet. Benned Anyám és Szent Fiadban hiszek vakon. Bizalmamat mindörökre nektek adom.

[Vagy imádkozzuk közös imánkat!]

Aki magát felmagasztalja, az megaláztatik, aki megalázza magát, az felmagasztaltatik.

Evangélium Szent Lukács könyvéből (Lk 18, 9-14)

Az elbizakodottaknak, akik meg voltak róla győződve, hogy igazak, s a többieket megvetették, ezt a példabeszédet mondta: „Két ember fölment a templomba imádkozni, az egyik farizeus volt, a másik vámos. A farizeus odaállt előre, és így imádkozott magában: Isten, hálaadok neked, hogy nem vagyok olyan, mint a többi ember; rabló, igazságtalan, házasságtörő, mint ez a vámos is. Kétszer böjtölök hetenként, mindenemből tizedet adok. – A vámos megállt hátul, szemét sem merte fölemelni az égre, inkább a mellét verte és könyörgött: Isten, irgalmazz nekem, bűnösnek! – Mondom nektek, hogy ez megigazultan ment haza, az nem. Aki magát felmagasztalja, az megaláztatik, aki megalázza magát, az felmagasztaltatik.”

Elmélkedés

A farizeus az az ember, aki mindent jól akar csinálni, és azt gondolja, hogy ez egyedül rajta múlik. Nincs helye életében a könyörületeseknek, csak a teljesítményeknek. Most az erkölcsi teljesítményekre gondolunk elsősorban. Találunk az evangéliumban egy szembeállítást, ami mindig újra megdöbbsent minket. A farizeus és a szegény vámos a templomban. A vámosok rossz emberek voltak. Az idegen, római hatalom védelme alatt önkényes adókivetésekkel megrabolták saját honfitársaikat. A templomban ott látunk tehát egy igyekvő farizeust és egy ilyen vámost. A farizeus örömmel mondja, hogy mi minden jó dolgot vitt végbe, az adószedő csak ennyit mond: „Légy irgalmas hozzám, bűnöshöz.” Jézus akkor így szólt: „A vámos távozott megigazultan.”

Ez forradalom! Hiszen pont ez a megigazulás volt a farizeusok törekvésének a célja. A példabeszéd tanítása szerint a megigazulás egyedül Isten könyörületeségéből fakad. A bűnösség nem alkalmasszerűen fordul elő az életünkben, hanem állandóan. Természetünk

ugyanis beteg az áteredő bűn miatt. Minél világosabb a hit fénye, annál jobban látjuk és átéljük gyengeségeinket. Mit kezdünk velük? Mire jó az elesettség-élmény? Az az értelme, hogy megtapasztaljuk Isten könyörületességét. Odavihetjük minden kudarcunkat az irgalmas Mennyei Atyához és Ő mindent megbocsát, és mindent rendbe hoz. A házasságban, a családi életben ez nagyon fontos. Akinek érzékeny a lelkiismerete, annak mindig olyan érzése van, hogy hibázott a párjával szemben. Ilyen érzése van a gyengeségek miatt is, nemcsak a szándékos szeretetlenségek miatt. Hiába tudjuk, hogy az erősebbnek, türelmesebbnek, elnézőbbnek kellene lenni, mégis gyengék vagyunk és csalódunk magunkban. ... A házasság szövetségében jelen van Isten is. Ő a harmadik e szövetségben. Őrá támaszkodva tudjuk eskünköt megtartani. Félre a büszkeséggel! Éppen a gyengeségeink által van lehetősége Istennek, hogy belépjen az életünkbe, és irgalmas szeretetével megajándékozzon minket.

(Tilman atya nyomán)

Aki magát felmagasztalja, az megaláztatik, aki megalázza magát, az felmagasztaltatik.

Emeljük fel szívünket!

Urunk, neked adjuk a szívünket és kérjük, formálj minket, hogy számíthass ránk!

Kérünk, add nekünk a Te békédet, amely minden értelmet meghalad. Köszönjük minket elfogadó és felemelő szereteted, amelyet soha ki nem érdemlünk!

Úrnőnk és Anyánk, imádkozz értünk!